



מ"ת 6006/04/15 - מדינת ישראל נגד עודה זנון (עצור) - קבוע לקבלת תסקיר 28.5.2015, סאלם אבו סולב (עצור) - קבוע לקבלת תסקיר 28.5.2015, סלאמה אלרמאק (עצור) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 6006-04-15 מדינת ישראל נ' זנון(עצור) ואח'

תיק חיצוני: 2329/15

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

המבקשת

נגד

המשיבים

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף

1. עודה זנון (עצור) - קבוע לקבלת תסקיר 28.5.2015

2. סאלם אבו סולב (עצור) - קבוע לקבלת תסקיר

28.5.2015

3. סלאמה אלרמאק (עצור) - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד שמואל

זילברמן

החלטה בעניינו של המשיב 3

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו על רקע כתב אישום המייחס לו, יחד עם אחרים, ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, יבוא סמים מסוכנים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

2. בתמצית, בכתב האישום נטען, כי במועד שאינו ידוע למאשימה, קשרו המשיב והנאשמים 1 ו-2, יחד עם אחרים ישראלים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחרים"), ויחד עם אחרים תושבי ירדן (להלן: "הירדנים"), לייבא מירדן לישראל סם מסוכן מסוג חשיש בכמות מסחרית.

נטען, כי במסגרת הקשר, בתאריך 23/3/15 סמוך לשעה 19:50 הגיעו המשיבים ולפחות אחד מהאחרים ("להלן: הקושרים"), ברכב מסוג ג'יפ מיצובישי "פאג'רו" אשר נשא בחלק הקדמי והאחורי של הרכב לוחיות רישוי שונות, לכיוון מפגש הגבול שבין ירדן לישראל ונסעו לכיוון הגבול. בד בבד הגיעו מי מהירדנים אל הגבול מהצד הירדני, כשהם נושאים עימם שלושה שקים אשר הכילו סם מסוכן מסוג חשיש: שק ובתוכו 122 אריזות המכילות סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 19.69 ק"ג; שק ובתוכו 121 אריזות המכילות סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 19.686 ק"ג; שק ובתוכו 121 אריזות המכילות סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 19.553 ק"ג.

נטען, כי בשלב מסוים במהלך הנסיעה בשטח העפר, ירדו מי מהקושרים מהרכב וצעדו לפניו, וזאת כיוון שהרכב נסע ללא אורות. לאחר שהקושרים הגיעו סמוך אל הגבול, הרכב נעצר. שלושה מהקושרים ניגשו אל הגבול



וקיבלו מהירדנים את הסמים המסוכנים, חזרו אל הרכב והעמיסו את שקי הסמים לתוך הרכב. הקושרים נסעו מהמקום כשאורות הרכב כבויים, ושניים מהם, לסירוגין, רצים לפני הרכב על מנת לסמן לו את נתיב התנועה בשטח עפר.

נטען, כי שוטרי יחידת הימ"ס במסגרת פעילות משטרתית יזומה, עקבו אחר הרכב באמצעות מסוק. משהבינו הקושרים כי המסוק עוקב אחריהם, הדליקו את אורות הרכב ופתחו בנסיעה מהירה כדי להתחמק מהשוטרים ולהימלט עם הסמים. בשלב מסוים במהלך הנסיעה בשטח העפר, נתקע הרכב בתוואי השטח ונעצר. הקושרים יצאו מהרכב ונמלטו מהמקום. לאחר שהמסוק נחת בקרבת הרכב, ירדו חלק מהשוטרים ופתחו בסריקות. הסמים נתפסו בתוך הרכב. המשיב נמלט מהמקום בריצה ולבסוף נמצא על גבי עץ לידו. הנאשמים 1 ו-2 נעצרו גם.

3. **בא כוח המבקשת** עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. נטען, כי התשתית הראייתית קושרת את המשיב הן לג'יפ והן לסמים. עיקר התשתית נסמכת על תיעוד האירוע בצילום וידיאו במסגרתו נראה רכב הג'יפ והדמויות כמתואר בכתב האישום; דוחות שוטרים אשר עצרו את המשיבים, כאשר המשיב נתפס שכשהוא תלוי על עץ. דו"ח נתוני תקשורת ואיכונים מהם עולה כי המשיב היה בקשר עם המשיב 1. כמו כן, בניגוד לטענת המשיב כי היה בדרכו לעבודה, מעסיקו מסר בהודעתו כי המשיב שלח לו בצהריים מסרון לפיו הוא לא יגיע לעבודה; חו"ד מומחה לעניין הסמים שנתפסו.

אשר לגרסת המשיב נטען, כי כששאלו אותו לגבי נסיבות הגעתו, טען כי היה בדרכו למסעדת "אתנחתא" שבמצפה רמון והוא תפס טרמפ, ובמהלך הנסיעה נדרש לשלם 200 ₪ ואז הושלך מהרכב. נטען, כי גרסתו של המשיב נסתרת על ידי סרטון הוידאו, שכן הרכב לא נראה נוסע במשך חצי שעה לפחות. מה גם, הסברו לפיו ראה מסוק, ולכן עלה על עץ- הינו הסבר בלתי סביר. עוד נטען כי נתפס ט.א. של המשיב על הרכב, כך שאינו יכול לטעון "שנזרק" לכאורה מהרכב אחר.

אשר לעילת המעצר נטען, כי המעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם לכאורה מקימות כנגד המשיב עילת מעצר סטטוטורית.

4. **בא כוח המשיב** מנגד טען, כי לא קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב, ולמצער מדובר בתשתית ראייתית בעלת עוצמה נמוכה המצדיקה שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. ראשית נטען, כי אין בחומר החקירה כל ראיה ישירה הקושרת את המשיב לשקי הסם או לג'יפ בו נמצאו השקים. מה גם, המשיב לא זוהה כאחד האנשים שהיו בתוך הג'יפ, או כמי שירד מהג'יפ על מנת לקבל את שקי הסם מהירדנים. כך הם פני הדברים גם ביחס לזיהוי המשיב כמי שהוביל את הרכב והכווין את הנהג שנסע ללא אורות. עוד נטען, כי השוטרים שעקבו אחרי הג'יפ דיווחו על הנהג ואדם נוסף שישב לידו שלא זוהה, היינו, בג'יפ לא היו שלושה אנשים כטענת המבקשת. כך שלא ניתן לדחות על הסף את גרסת המשיב כי לא הגיע למקום בג'יפ, אלא נחטף והוסע למקום על ידי אלמוני. שנית, נטען, כי המשיב נמלט מרודפיו וזאת מאחר וחשש כי נקלע למקום בו הצבא מתאמן ולכן פחד שיזיקו לו. שלישית, אשר לטיב ההכרות עם



המשיבים נטען, כי המשיב הכחיש כל היכרות עם המשיבים 1 ו- 2. כמו כן, בעת מעצרו הם נתפסו במרחק רב זה מזה, מבלי שהוכח קשר ביניהם. רביעית, אשר לפלטים ואיכוני השיחות נטען, כי לא הוכנה ולא הוגשה כל חוו"ד מומחה הנוגעת לפלטים האלה ולא ניתן להסיק מהם מעבר למה שרשום שם. לעניין זה נטען, כי אומנם ממכשיר הטלפון הנייד ששוין למשיב, היו שיחות טלפון למכשיר טלפון נייד שנמצא בשימוש של המשיב 1. עם זאת, מדוחות התקשורת של הטלפון הנייד ששוין למשיב עולה, כי התקיימו שיחות טלפון לאחר מעצרו, כך שלא המשיב הוא אשר משתמש בטלפון הנייד, אלא מאן דהוא. כך הם פני הדברים גם ביחס לשיחות הטלפון לטלפון הנייד של סמי- המעביד של המשיב. חמישית, אשר להימצאות ט"א של המשיב על הג'יפ, נטען, כי המסמך שהוטח בפני המשיב בחקירותו בדבר הימצאות הט"א הינו מסמך בלתי חתום מטעם מז"פ נגב, אינו ערוך כחוות דעת, ועורך המסמך אינו עד תביעה. כך שלא ניתן להסתמך על חוות דעת זו בשלב המעצר, בטרם המאשימה ביקשה לתקן את כתב האישום בפני המותב הדין בתיק העיקרי. שישית, נטען כי ישנה סתירה בדוחות השוטרים דיוודב וועקנין לעניין תפיסת הסם. בעוד השוטר דיוודב דיווח על שני שקי סם שהכניס לתוך הרכב המסטרתי, השוטר ועקנין דיווח על שלושה שקים. עוד נטען, כי ישנן סתירות בדו"ח שרשרת הסם, למשל כך שלא ניתן לקבוע שהשקים הוצאו מהג'יפ, אלא ייתכן ונלקחו ממקום אחר.

עוד הפנה ב"כ המשיב לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב- בן 18 ועשרה חודשים, רווק, נעדר עבר פלילי, זו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

דין והכרעה

5. ההחלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם (ראה בש"פ 10234/08). הלכה היא, כי בשלב זה בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95). עוד נקבע, כי בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפריכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ראה בש"פ 6982/10). בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש הראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמן ויצוגה כמשוללת יסוד (ראה בש"פ 352/11).

עוד נקבע, כי תשתית ראייתית לכאורית, אך שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, ובלבד שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה (ראה בש"פ 1238/06).

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב במעשים המיוחסים לו בכתב האישום. סבורני, שהראיות לכאורה, ככל שהן נסיבתיות הן בעלות עוצמה שיש בה להוביל להוביל למסקנה לכאורית



ברורה בדבר סיכויי ההרשעה.

7. ענייננו בהברחת כמות גדולה של סמים מסוכנים מסוג חשיש מירדן לישראל, שהתרחשה לכאורה באופן מאורגן ומתוכנן בסמוך לגבול ירדן-ישראל, באזור ספר לא מיושב- בשעת לילה, על ידי המשיבים. כעולה מחומר החקירה, התשתית הראייתית לחובת המשיב נשענת על מספר אדנים: **דוח זיהוי ט.א (מיום 30/3/15), לפיו ט.א של המשיב נתפס על הג'יפ בו נמצאו שקי הסם- עסקין בראיה ישירה ואובייקטיבית לחובת המשיב.**

אשר לטענת הסנגור, בדבר העדר חוות דעת מומחה לעניין הט.א שנמצא על גבי הרכב, וכי עורך מסמך הט.א. אינו ברשימת עדי התביעה - הרי שמקומה של טענה זו להתברר במסגרת ההליך העיקרי. עם זאת, אין בטענה זו, בשלב הזה, כדי לפגום בטיב ובעוצמת הראיה הלכאורית בדמות טביעת אצבע. עוד סבורני, כי יש לאבחן בין המקרה אליו הפנה הסנגור המלומד-בש"פ 2196/15, לבין המקרה שבפניי. שכן בבש"פ הנ"ל מדובר במקרה בו כתב האישום נוסח באופן כללי, שלא תאר באופן מלא את תמונת הקשר בין השותפים, וכן לא הוכלל **עד התביעה הראשי** ברשימת העדים שהודעותיו הקימו את עיקר התשתית הראייתית. כמו כן, חומר החקירה הועבר לסנגור רק ביום הדיון. בענייננו, דוח הזיהוי של טביעת האצבע הקיים בחומר החקירה, הינו בגדר חוו"ד ראשונית, אשר יש בה כדי להקים תשתית ראייתית ראשונית לחובת המשיב (ראה לעניין זה בש"פ 1061/14 **זהר שחר נ' מ"י- חוו"ד ראשונית לעניין דנ"א**).

לצד זאת, ראוי לציין בעת שהמשיב עומת עם ראיה זו בחקירתו, לא היה לו כל הסבר לכך, ולמעשה **הכחיש** שנגע ברכב, בניגוד כאמור לראיה האובייקטיבית בדמות טביעת האצבע. הלכה היא, כי שקריו של נאשם בחקירה יכולים לענות על ראיות לכאורה לסיוע (ראה בש"פ 2571/11 **שמאילוב נ' מ"י**). גם הסנגור בטיעוניו, הן בכתב והן על פה, לא נתן כל הסבר להימצאות הט.א. על הג'יפ. כאמור, טענות אלו יתלבנו במסגרת התיק העיקרי.

8. **סרטון** המתעד את אירוע ההברחה לכאורה, במהלכו נצפים בברור שלוש דמויות יורדות מהג'יפ, פוגשות את האנשים מהצד הירדני, נעשה העברה של דבר מה (נחזה כ-שקים) ושלושת הדמויות חוזרות חזרה לכיוון הג'יפ מהצד הישראלי. לעניין זה ראה גם **דו"ח צפייה של השוטרים ויטלי ירשוב**, וכן **דו"ח תצפית של השוטרים ויטלי ירשוב** אשר תצפת יחד עם השוטרים סלע על האירוע סמוך לגבול.

9. **דוחות פעולה של שוטרים ולוחמים אשר ביצעו את המעצר של המשיבים** (דוחות שוטרים 194, 131, 231, 200 ו- 66, דו"ח פעולה של השוטרים ליאור גבאי), במסגרתם מפרטים אודות הזיהוי של הג'יפ, וכי המשיב אותר מסתתר על שיח גבוה/עץ במרחק של **500-700 מטר** מהרכב. עוד ראה לוח צילומים של ג'יפ הפג'רו כאשר אחד הצילומים מתעד **שלושה שקים**. בנוסף, ישנה **הודעת המכונאי המוטס** של המסוק שעקב אחר ג'יפ הפג'רו (הודעה מיום 1/4/15), במסגרתה מסר, כי עקבו אחר הג'יפ מאזור כביש 90. לאחר שהג'יפ נעצר במקום, צוות הימ"ס שהיה במסוק רץ לכיוון הג'יפ. זיהה שאדם אחד נעצר בקרבת הרכב ואחד נעלם בתוך "שיח ענקי" במרחק של כ- 200 מטר מהרכב.



אשר לטענת הסנגור, כי המשיב לא זוהה ברכב הג'יפ ולמעשה מדוחות השוטרים שעקבו אחרי הג'יפ "בצומת הרוחות", עולה כי היו רק שתי דמויות ברכב - אין בידי לקבל טענה זו. מעיון מעמיק בחומר החקירה עולה, כי דוחות השוטרים אליהם הפנה הסנגור (המזהים את הג'יפ בצומת רוחות ואף עקבו אחריו - שוטרים 66, 131), מדווחים כי **המעקב היה בשעה מוקדמת יותר של היום (23/3/15) - שעה 12:00-12:15**. בעוד, אירוע ההברחה התרחש לכאורה בסביבות השעה **20:00**. כך שאין ממש בטענה בדבר סתירה לעניין מספר הדמויות הנצפות בג'יפ. בנוסף, מצפייה בסרטון המתעד את האירוע, נראים בברור **שלוש דמויות** יורדות מהג'יפ וניגשות לעבר האנשים מהצד הירדני (כאשר המשיב נעצר מיד בסמוך לאחר האירוע במרחק של 500-700 מטר מהג'יפ ולא נראו במקום רכבים נוספים או אנשים נוספים מלבד המשיבים). עוד לעניין זה אציין, כי שוטר 66 בדו"ח פעולה נוסף מהמשך היום, זיהה את ג'יפ הפג'רו כאותו ג'יפ אחריו עקבו בשעות הצהריים.

10. לצד ראיות אלו, מצטרפות ראיות ישירות לביצוע הברחת הסמים - עליהן אין מחלוקת - כגון **תפיסת הסמים** בג'יפ הפג'רו. לעניין זה ראה **דוח שרשרת הסם והן חוות דעת מומחה** (ראה חו"ד מומחה מעבדה אנליטית מיום 24/3/15), לפיו בשק אחד נמצאו 122 יחידות של חומר שזוהה כחשיש במשקל של 19.690 ק"ג נטו; בשק השני נמצאו 121 יחידות של חומר שזוהה כחשיש במשקל של 19.686 ק"ג נטו; בשק השלישי נמצאו 121 יחידות של חומר שזוהה כחשיש במשקל של 19.553 ק"ג נטו. סה"כ 58.931 ק"ג.

אשר לכלל ההשגות הסנגור ביחס לתפיסת שקי הסם מתוך הג'יפ ושרשרת הסם, מקומן להתלבן במסגרת התיק העיקרי. מעיון מעמיק בחומר החקירה עולה, כי לכאורה לא נפל פגם בשרשרת העברת הסם. על פי **הודעת השוטר תומר ועקנין**, ברכב אותרו 3 שקים - "**הובלנו שלושה שקי יוטה חומות... בתחנת דימונה רק אני ועמוס נגענו בשקים...**". השוטר עמוס דוידוב הוציא מהרכב **שני** שקים - האחד במשקל 20.9 ק"ג ברוטו והשני במשקל 19.9 ק"ג ברוטו. השוטר תומר וקנין הוביל **שק אחד** במשקל של 20.6 ק"ג ברוטו. השוטר דוידוב העביר את **שני השקים** (ביום 24.03.15 בשעה 04:00) לשוטר יערי מויאל, אשר מסר את השקים (ביום 24.03.15, שעה 06:50) לשוטר עידן אזולאי (J0893615, J0893616). השוטר תומר וקנין הוביל **שק אחד** אותו העביר (ביום 24.03.15 בשעה 06:50) לשוטר עידן אזולאי, כאשר הוא סימן את השק J0893614 (לעניין סימון השק ראה זכ"ד השוטר תומר וקנין מיום 24.03.15). בהמשך, ביום 26.03.15, השוטר עידן אזולאי מסר שלושה שקים לבדיקת מעבדה.

11. **הודעת סמי שושן** - מעסיקו של המשיב, לפיה המשיב עובד אצלו כ 8-10 חודשים לערך ומספר הטלפון הנייד שלו הינו 054-9364993. עוד מסר, כי ביום 23/3/15 המשיב לא עבד ובאותו היום הוא שלח לו הודעה בשעה 11:35 שהוא לא מרגיש טוב (ראה לעניין זה **צילום הודעת הטקסט** כפי שהתקבלה בטלפון הנייד של סמי).

12. **מחקרי תקשורת** - מעיון בדוח פלטי השיחות והאיכונים מהטלפון הנייד של המשיב, עולה כי ישנם שיחות יוצאות ונכנסות בין מכשיר הטלפון של המשיב לבין מכשירי הטלפון שנתפסו על **המשיב 1** בעת מעצרו (054-9011664, 054-3644794) - 3 שיחות ביום 20/3/15, שיחה ביום 21/3/15, 7 שיחות ביום האירוע (23/3/15) בשעות 09:40, 10:52, 10:53, 11:30, 11:38, 11:39, 11:54.



אשר לטענת הסנגור, כי הטלפון הנייד של המשיב משמש אחרים כך שלא המשיב הוא שביצע את השיחות (לענין זה הפנה לדוח מחקרה תקשורת לפיו לאחר מעצרו של המשיב, נערכו שיחות טלפון ממכשיר הטלפון הנייד), הרי שאין מחלוקת שהטלפון של המשיב לא היה ברשותו עת נעצר. לגרסת המשיב, הטלפון התקלקל ולכן "זרק אותו בבית". על כן, לא מן הנמנע שאחרים עשו שימוש בטלפון. עם זאת, הרי שהמשיב עצמו מאשר בחקירתו כי זה מספר הטלפון שלו, ואף העד סמי שושן, מעסיקו, קושר אותו למספר הטלפון הנ"ל. מעיון במחקרי התקשורת-הן בשעות השיחות והן בשעה בה נשלחה לכאורה הודעת הטקסט מהמשיב למעסיקו, הרי שהשיחות התרחשו **בשעות הבוקר** של יום האירוע, כאשר לגרסת המשיב, הוא עוד היה בבית ("יצאתי מהבית בשעה אולי אחד וחצי בצהריים"- ראה הודעה מיום 29/3/15 עמ' 3 ש' 53). גם סוגיות אלו, תתלבנה בהליך העיקרי.

13. לצד זאת יש להפנות **לגרסת המשיב**: המשיב בהודעותיו הכחיש את המיוחס לו, הכחיש הכירות עם המשיבים 1 ו-2 וכן הכחיש שנגע בג'יפ הפג'ארו והימצאות ט.א. על גבי הג'יפ. לגרסתו, הוא היה צריך להגיע למקום עבודתו ב"אתנחתא" במצפה רמון, **ויצא מביתו בשעה 13:30**. הוא עלה על טרמפ, לא הכיר את הנהג. במהלך הנסיעה, הנהג ביקש ממנו שיעצור והנהג אמר לו "שתוק" או שהוא יזרוק אותו מהחלון. בהמשך הנהג שאל אותו אם יש לו כסף, ולאחר שהמשיב אמר לו שיש לו 200 ש"ח, הנהג אמר לתת לו את הכסף. כאשר היה בסמוך למקום בו ראה את השלט "שיזפון" ביקש מהנהג שיתן לו לרדת- היה בערך השעה 16:30-17:00. הוא היה ליד בסיס צבאי, היה חשוק, וראה באזור וואדי אור. הוא התחיל ללכת לכיוון, ואז ראה מסוק וחשב שהחיילים עורכים פעילות צבאית לכן התחבא על מנת שלא יפגעו בו. בהמשך הרגיש שמישהו מושך אותו, נותן לו מכה, הוא נפל מהעץ ואז נעצר. כשעומת עם הודעת הטקסט שנשלחה מהטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד של מעסיקו סמי שושן ביום האירוע, המשיב **אישר כי מספר הטלפון שלו הינו 054-9364993**. עם זאת, הכחיש ששלח את ההודעה והכחיש שהטלפון היה עמו ביום 23/3/15. מסר כי אין לו טלפון. מכשיר הטלפון התקלקל והוא זרק אותו בבית. הכחיש ששוחח עם המשיב 1 ביום 20/3/15 וביום 23/3/15.

אשר לטענת בא כוח המשיב, כי ישנן סתירות בהודעות השוטרים ביחס לתשובות המשיב אודות נסיבות סימני החבלה שעל פניו- סבורני שאין בטענה זו כדי לכרסם, ולו במעט בתשתית הראייתית שהונחה לחובת המשיב. לשוטר אחד המשיב מסר כי נפל מהאוטו ולשוטר אחר מסר כי נפל מהצוק עת שברח. יוצא אפוא, כי המשיב הוא שמוסר לכאורה שתי "גרסאות"/"הסברים" לחבלות שעל פניו. שוב, זאת כאשר המשיב נעצר במרחק של 500 עד 700 מטר מהרכב בו היו שקי הסם.

14. **עילת מעצר**- המעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם לכאורה מקימות כנגד המשיב עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) וכן מכוח סעיף 21(א)(1)(ב).

15. להשלמת התמונה יצוין, כי המשיבים 1 ו-2 הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר. הדיון בעניינם נדחה לצורך קבלת תסקירי מעצר.

16. המשיב בן 18 ואחד עשר חודשים, נעדר עבר פלילי.

17. קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר מעצר ליום **28.05.2015 שעה 09:30**.

18. מובהר, כי אין בעצם הפניית המשיב לקבלת תסקיר, כדי להעיד את התוצאה שתתקבל בסופו של יום, עמוד 6



בשים לב למדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשוא כתב האישום, גם במקרים של צעירים נעדרים עבר פלילי דינם להיעצר עד תום ההליכים, למעט במקרים חריגים ויוצאי דופן.

19. המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס למועד הנדחה.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה ישלח לשירות המבחן ולבא כוח המשיב 3 ולמבקשת

חומר החקירה הוחזר לבא כוח המבקשת

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ה, 14 מאי 2015, בהעדר הצדדים.